

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona . . . . . 2 ptas. trimestre
 Fóra ciutat . . . . . 2 » »
 Los subscriptors del interior reben las obras
 del folletí encuadernadas

FUNDADORS

Joan Bru Sanclement
 Joseph Ximeno Planas
 DIRECTOR
 F. Dalmases Gil

Redacció y Administració

Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1º. 1ª
 (Bussó á 1ª escala)

Segon folletí de lo popularíssim drama de
 Don Víctor Balaguer

Don Joan de Serrallonga

En aquesta administració se trobará al
 preu de 15 cèntims lo primer folletí del

Don Joan de Serrallonga

GALERIA D'ACTORS CATALANS

Primer folletí de la parodia del popular
 drama «LA DOLORES» escrita en vers
 per A. Guasch Tombas y F. Dalmases Gil

(Fotografia Arelas)

IECLE SOLER
 en
 'Café y Gopa'

Crónica

ATRACCIONS TAURINAS.—UN LLIBRE MES

No hi ha més, aixó del *Espectáculo Nacional*, cada dia va estant més dintre las corrents modernas. Els toros se vèu que han agafat unas agallas com uns idems, no hi ha *corrida* què no foradín á algú, quant no es un torero el que reb la banyada es un espectador, quant no un pobre noy; d' aquí endevant els revisters d' aqueixa esquerosa diversió podrán posar: Caballos muertos, tanto; personas des'alabradas, tantas. Y els senyors pares de la patria no tindrán rés que dirhi absolutament. En posant un impost per banyada estarà arreglat tot.

Pan y toros, dihuen moltes personas *elevadas* que es la divisa del poble espanyol, sens dupte recordantse del *panem et circem*, del antich poble romá. Reminiscenciás d'aquells temps de barbarie y heroisme brutal, es aixó ab tant afront enomenat *Fiesta Nacional*. Mentre la massa espanyola ompli plassas de toros pera assaborir las emocions intensas que ofereix sempre al esperit el combat entre la mort y la vida, mentres l'estat no posi un *veto* á aqueix espectacle, no podém esperar que surtin nobles iniciativas de la turba multa.

Vareig llegir l'altre dia que s'habia donat no se ahónt una *corrida* de toros, alternant una quadrilla de moros ab una d'espanyols. Un pas més donat cap á la civilisació, nosaltres podrém no allargarnos al Marroch per estudiar la colonisació d'aquell imperi incult; podrém dir deu mil pestes dels moros, fins els dirém renegats, enemichs 'eterns de la patria, més devant dels esplendors de la *Fiesta Nacional*, las aversion s'esborran, els ódis de rassa s'espuman, y s'abrassan devan de tot el mon civilisat la Espanya y el Marroch. ¡Quin sarcasme!

Y s'abrassan no en una festa de Progrés, de Pau y germanó si no demunt la sorra assolayada d'un circo taurí, si no en un espectacle repugnant de sanch y de mort, en mitj de las extorsions de l'agonia de nobles animals que han sigut mes útils al mon, á la agricultura y al comers, que els que els han dut á morir assassinats per un toro!

La Patria espanyola vé sufrint una crisis espantosa, una malaltia desesperant, els trevalls mimvan, la miseria creix, se tancan fábricas y establiments, la joventut sofreix espantosas llevas, més aixó no preocupa gens ni mica als castellans, als que manan, als que tenen. ¡Vingan

corridas de toros! La festa de la llum, de l'alegria... de la sanch y de la mort...

—No queda un matalás, dónchs empenyal, hi ha *corrida* real, la dignitat espanyola m'obliga á anari.

¡Pobre Espanya! Rodolas avall, avall per la pendent d'un cingle relliscós y llís com un témpano de gel, mes hi rodoles al só esquelloter de la marxa de Cádiz que fa brandar el téu cor, entela els téus ulls y t'adormeix las mans ab las dolsas esgarrifansas del patriotisme mal entés, y aixís fent lo generos essent miserable, pagas als téus ministres, als téus bisbes, als téus alts funcionaris molt més que altrás nacions inmensament més ricas que tú, els téus impostos son mes grossos que els de Fransa, y en cambi tens la meytat d'habitants de la vehina nació... Més, tú, Espanya, no t'hi capficas. Vingan toros, toros y més toros.

Que dirém més, si fins has tingue un ministre que cria *ganaderia* per éll sol...

Més, té de venir un dia en que obris los ulls, en que reconeixis que has malgastat molt, y allavors veurás que sota la terra que trepitjas hi ha colgadas inmensas riquesas mineras, e passas de enriquir una nació, y voldrás exexplotarlas, voldrás, y no podrás per falta de medis...

Girém full, giremlo depressa...

* * *

Intimas Vulgars, te per titol un elegant llibret de 92 planas imprés al Avenç, no cal dir que ab primor.

L'autor del llibre es el novell escriptor Joseph Burgas tan conegut pel séu pseudónim de *Mayet*. En Burgas es molt jove, apenas ha tombat els vint anys. Es un escriptor que s'está formant y demostra bonas aptituts pel cultiu de la literatura catalana. En Burgas te originalitat en el conebir y una manera de desarroilar y vestir sas elucubracions genuinament séva. No es difícil distingir el séus travalls d' entre mitj de molts altres.

Encara que sembli que no pot ser, es el autor de *Intimas Vulgars* un poeta filosofiell que juga ab l'humorisme y ab el sarcasme concienment, lo qual fa que totas sas poesias sigan comparables á las pomas agre-dolsas. Ell no es poeta de molta fantasía, ni de fondo sentiment, es mes aviat un miniaturista, un pintor intelectual que fa notas de color, estudi de llum y perspectiva... y ho fa ab justesa y elegancia.

Moltes de las poesias que enclou el llibre, sense ser modernistas son novas, pero totas sense escepció portan el sagell del séu autor, que s' ens presenta tal com ell es, perque aixó sí,

en Burgas com tots els escriptors novells es sumament ingénuo.

En resum; *Intimas Vulgars* es un llibre que pot recomanarse á aquells que quant llegixen busquen alguna cosa més que paraulas.

Volia posar aquí una de las *Intimas* del llibre, pero he preferit deixar al llegidor el plaer de saboreijarlo íntegro; una pesseta val el volúm, surten á céntim cada composició.

¿Volen la poesia mes barato?

A. LLIMONER.

CAPRITXO

Al jurarte ab deliri
que á tu sola t'aymava,
que tu eras ma ditxa,
mon goig y ma esperansa,
esclatares á riurer
y vares contestarme,
que á altrás també ho deya,
que tot era una farsa,
y en fi que tu no creyas
ab mas dolsas paraulas.
Al rebre ta respòsta
vaig senti una frisansa
com si brasas encesas
cayguessin en mon ànima,
vaig quedar frot, atònit
sens dir una paraula,
creyent que m'aburrías,
creyent que no m'aymavas.

Vejent lo meu silenci
y al veurer duas llàgrimas
que de mos ulls eixian,
cremant las mevas galdas,
vas mirarme amorosa,
las mans vas agafarme
y suspirant ab joya
vares dirme:—¿Que m'aymas?
Dols amor meu, perdonam
si avuy de tu duptava,
si portada pe ls gelos
no creya ab tas paraulas;
tas llàgrimas me diluen
qu'es cert lo que 'm juravas.
—No'n duptis nena hermosa,
puig ets tu ma esperansa
y mort, desde ma tomba
encar tinch d'estimarte.
Ton amor me fa viurer;
si acás un jorn me falta
brandant per mi, ab tristesa
ho dirán las campanas.
Ja ho veus si t'aymo, prenda!
Ja veus si t'aymo encare!

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

Al Turó del Home

(Recort d' una excursió)

Jo hi he pujat al famós Turó del Home, l' esbelt puig del Montseny, á 1720 metros d' altitut. He trepijat la flonja herba que alfombra son voltant y he trepat fins á dalt del cim.

Me digueren que desde allí se veyá Barcelona, la ciutat ahont vaig veurer la llum primera, el lloch d'ahont m'acababan de desterrar uns homes ab una lley de rahó tan extranya, qu'encare no la he pogut entendre. Jo l'anyorava la ciutat de las mevas recordansas, bressol de la meva infantesa y niu dels meus amors.

¿Quina sort poguerla veurer!

Feya poch dias que m'havian llegit una sentensia. Aquella sentensia'm deya... á *Barcelona no t'hi podrás acostar de 25 kilómetros á son voltant...* Quina ditxa, donchs' si trovantme molt mes del doble lluny de lo que volian podia ovirarla y enviarli un recort. Si l'enamorat s'aconhorta ab lo retrato de la seva estimada, que millor pera mi que veuria l'original.

Ab quin afany vareig sortir de Sant Celoni cap á Santa Fé y després de reposar de las cinch horas de camí, continuar escalant montanya amunt, tres ó quatre horas mes.

Ab quin goig vareig refrescar la gola ab la gelada aygua de la Font de Briansó, y després de pujar al espedat Turó de las Agudas, y seguint la carrera de N.O. á S.E. arribar á la somiada altura del Turó del Home.

¿Quina enquinia perque l'espay conservés son celatge, seré á tot voltant per poguer divisar lo que jo tan desitjava! ¿Quin asalt el cor al arribarhi! ¿Quin bo contemplar lo grandió panorama de la naturalesa desde aquella altura en un dia tan esplendit!

¿Oh! estimada Catalunya, ¡quan gran y hermosa t'he vist desde aquell turó!

Ajudat pels *gemelos* que fins avuy sols me serviren per espectacles teatrals, la passió favorita, que sense esser cap delicte, m'ha dut á un desterro, he anat buscant el reconet que volia veurer.

Al emfront se m'ha presentat Montserrat. Decantant més cap á la esquerra he reconegut la carena que domina el Tibidabo, y 'l pensament ha dirigit un recort al turó barceloní. Tenint la barrera natural qu' enrotlla Barcelona. la orientació era segura; la he resseguit y per un tallat que sería el Coll de Moncada, he divissat al fons un turonet qual estructura he reconegut esser la de Montjuich. He vist un barco majestuos que feya sa entrada al

Port, y per fi un tel grisench, boirós, producte de las fábricas y gran populositat.

Desde aquella altura t'ha emviat un saludo un fill teu desterrat per amor al teu teatro. ¡No t'estranyi es lley dictada per gent que no entent nostre llenguatge!

Digals á tos fills que desde el desterro he vist la meva terra de promissió, la qu'ells tenen la sort de trepitjar. Digals, qu'estich desterrat aquí, al peu del Monteny que m'acullit amorós per esser com tú de terra catalana.

Digals, que t'he vist desde el Turó del Home y de manera tan maravellosa que sens mourem del lloch he contemplat las espedadas Guillerias, Puigrodon, San Llorens del Munt, Puigsecalm, Montnegre, Plana de Vich, Vallés y Panadés, los altivols Pyrineus desde Puigmal al Canigó, y'l blavench Mediterrá desde Rosas al teu Port.

Digals, que respirant oxígeno pur, t'he vist desde aquest majestuos pic del Monteny, y sentat á tal altura he reposat de la lluyta pas-

sada, meditant que val molt més l'amistat lleal y la restitució de conciencia, que la gloria ficticia que pugui donar una lley al home que no té rahó.

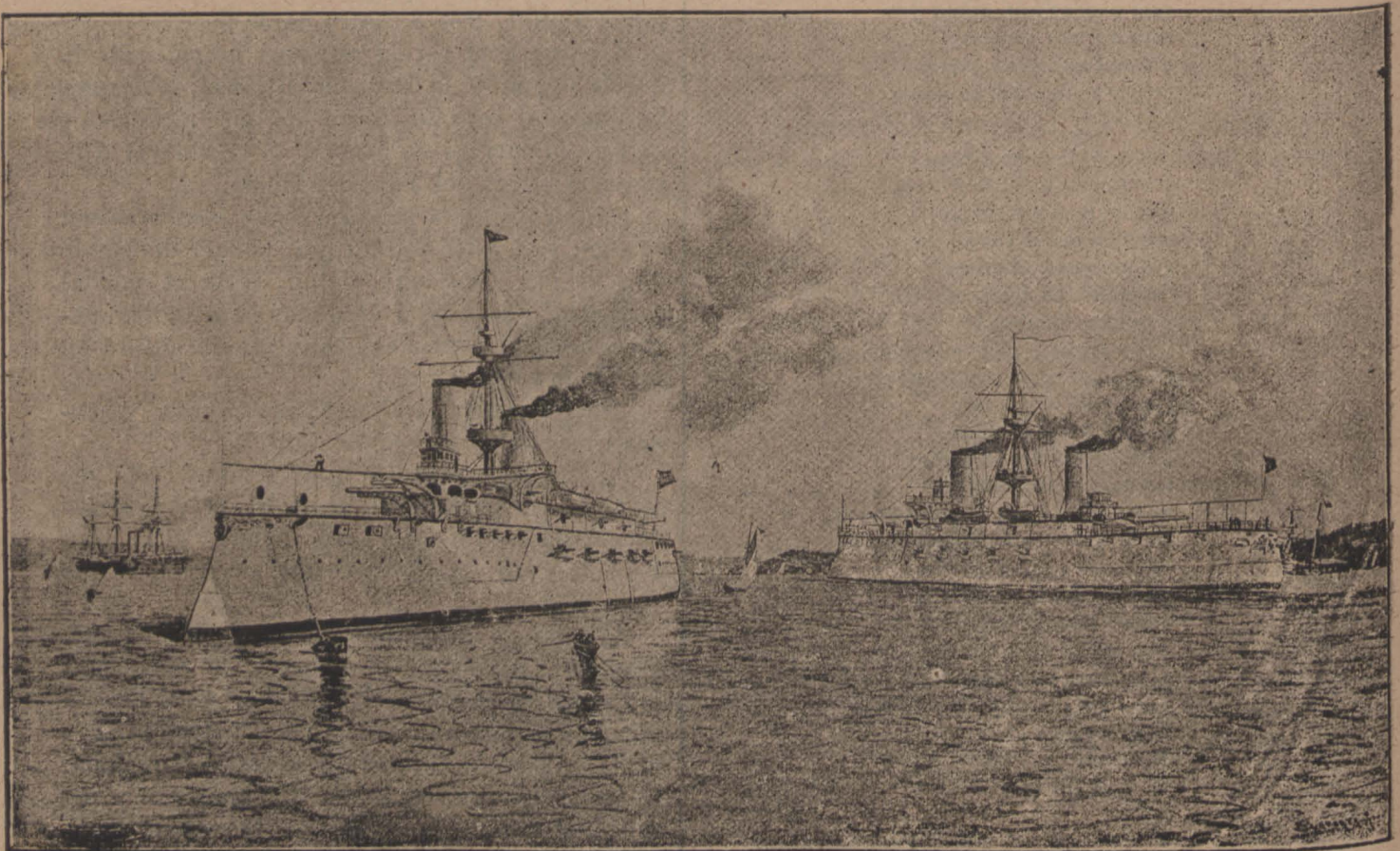
Y tu, Barcelona, esperam. Tornaré després del desterro. L'estigma del processat devan dels catalans no m'haurá tocat gens ni mica y continuaré essent tan honorat com sempre. ¡Ja ho veurás á las horas si algún poca pena tracta de ferte una presentalla furtada á n'algí y present sostindre qu' es seva. Ja veurás quina vergasada si en las mevas mans está el demostrarho. Ja veurás com per surtir en defensa de la dignitat de las cosas de ma terra m'haurá espantat molt poch aquest desterro.

Entretant, ciutat estimada, se que puch mimvar la anyoransa del meu cor, pujant á las montanyas del Monteny y veuret y saludarte desde el Turó del Home.

JOSEPH XIMENO PLANAS

Agost de 1897.

MARINA DE GUERRA ESPAÑOLA

L'acorassat «Cristóbal Colón»

¿Qué es la ditxa?

De desde que'l mon es mon
y en la terra hi ha qui viu,
veig qui cercant va la ditxa,
y mort sens haberla vist.
Si la ditxa la riquesa
la dongués, fora precis
que veigesim als ricatxos
satisfets... y no es aixís,
puig n'hi ha que ab or que'ls besa,
no poden comprá un somris,
y tapa son cor de runa
la riquesa dels vestits;
si dongués ditxa la gloria
no hauriam vist, com aquí,
qu'als dos anys de faltá un geni,
com altre no n'ha sortit,
mort, decadent lo teatre
que tant alt ell va fer lluhir;
si ditxas dongués la patria
se veuria lo cas trist
de que 'ls que per ella moren
son dats per sempre al olvit,
y ningú mes s'enrecorda?
¿Donchs ¿qu' es la ditxa? Ilusoria
es per l' hom de bon sentit,
puig ni rich, ni honrat, ni sabi,
ni poderós, ni festiu,
es dixós, á poch que 's fixi
que son injustas las plagas
qu' uns á altres nos fem sentir.
per dívers, ó per envejias,
per pasions malas, en fi;
per xo, qu' es ditxa 'ls pregunto,
perque 'l qu'es jo tinch per mí
que la ditxa de la vida
se comensa... quan morim.

ENRICH RIERA MATEU

FOLLIAS ⁽¹⁾

Demaneume 'l sol, la lluna
demaneume 'l que vulgueu
pro qu'olvidi á ma nineta
jaixó no ho pot lo cor meul

Lo pecat mes gran qu'hi fet
va s'a l'estimarte tant
tu'm vas dar la penitencia,
lo dia qu'em vas deixar.

Del meu poble so marxat
perque no vull patir tant
la meua amor s'es casada
y no faig mes que plorar.

Tot lo que seu m'ha quedat
ho guardo com á reliquias
si penso en quan m'ho va dar
alegro las horas tristas.

Tot en la vida
te sa cançó
es la mes trista de las que canto
la del meu cor

VALERI SERRA BOLDÚ

Servey de fóra

SABADELL.—Aviat tornarán á actuar los aficionados del teatre de l' *Harmonia*.—Ll. A. S.

— La companyia catalana que dirigeix l' aplaudit actor D. Anton Tutau lo diumen'e passat á la nit posá en escena en lo teatro *Euterpe* lo celebrat drama del immortal Frederich Soler, *Lo ferrer de tall* y la xistosa comedia *La capseta dels petons*.—Ll.

OLOLOT.—El Sr. Bazzo está fent una bona campanya ja que son sempre plens las funcions que donan en el Teatro Principal. Las obras que han obtingut mes exit son *Terra Batxa*, *Mancha que limpia*, *El estigma*, *Los pobres de Madrid*, *Lo que no vulgas per tu...*, *La gran via de Olot* y altres.

Pera la proxima festa major, que será per la Mare de Deu de Septiembre, el Sr. Bazzo prepara grans funcions.—I. C. P.

MATARÓ.—La Associació Catequística establerta en Mataró baix lo patrocini dels Sagrats Cors de Jesús y Maria donaren una vetllada literaria musical en lo Circol Catòlich de Obrers lo diumenge pasat que foren molt aplaudits los senyors Molé, Vila, San Vatile, Barvena, Ribas, Artis; en lo cant.

Los senyors Pla, Busqué, Castellá, Bertran, Mora, Juliá, Pigem y Catalan; en la poesia.—D. C.

BADALONA.—Lo circol catòlich d' aqueixa ciutat celebrá sa festa lo diumenge proxim passat, festivitat del Puríssim cor de Maria.

Comensá la festa ab una comunió general.

A las deu 's celebrá un solemne ofici á gran orquesta, música del mestre Miguel Ferrer, dirigida per el mateix autor.

A las cinq y mitxa de la tarde recorregué los carrers de la ciutat la professó acompanyant l'imatge de la Verge, lo pentó dels noys ab la banda Salesiana y lo dels joves ab la banda de la Casa de Caritat.

A las nou del vespre 's comensá la vetllada musical y literaria.

La part musical estaba á carrech dels Florensas, la coral per la escolania de la Concepció de Sabadell dirigida per són mestre mossen Miguel Ferrer.

En la part literaria se distinguien per sas poesias R. Aguilera, M. de Tera, J. Rosés, S. Lleal, J. Vergés, C. Escofet, mossen Jaume Ronollá y principalment Baldo-mero Solá.

Terminá aqueixa part ab lo discurs de gracias pronunciat pel senyor rector de la mateixa.—*Pelacanyas*.

TARRASA.—Funcions de caracter catalá foren las que 's representaren lo pasat diumente en los teatros Principal y Ateneo tarrasense.

En lo primer posaren en escena, per la companyia catalana dirigida per los senyors Tutau, Goula y Capdevila, lo celebrat drama del immortal Pitarrá, *Lo ferrer de tall* y la bonica pesa en un acte, publicada en lo folletí d'eix

(1) D'una colecció iné dita.

periòdich, titulada «La capseta dels petóns», captanse una infinitat de aplausos duran las representacions.

En lo segon se posa en escena las bonicas sarsuelas catalanas en un acte «Dorm.» «Primer jo...» y «Setza jutjes...», las que deixaren algo que desitxá, per part de alguns joves que hi prengueren part, degut tal vegada á falta d'ensatjos; á excepció feta de la Srta. Circuns, la cual se presentá ab los papers molt ben despatchats, donanmos á coneixa sas bonas facultats per aquest género.—N. B. F.

VILLAFRANCA DEL PADADÉS.—La companyia del Circo Espanyol d'aquesta capital ha representat en el Centro de la Unión «Marta» y «Campanone» y «Los Carboneros», ab motiu de la festa major que se celebrá los días 29, 30 y 31 d'Agost y 1 y 2 de Septiembre.

Aquesta companyia semblava que's volgués rifar al públich

En el Tivoli s'ha representat el dia 30 «Las nueve de la noche» y l'acte tercer de «Marina» y l'endemá «Zampa» la primera funció superior y la segóna pésima. Las diversions que's celebran los días 29 d'Agost y 1 y 2 del present consisteixen en profesons, castells de fochs, certámens y balls.

YARITAGUA (Venezuela.—Pocas, poquisimas son las novetats teatrals ó literarias, apart de alguna que altre vetllada familiar, lo qual no es d'extranyar pus las festas atrauen á la gent.—R. R.

FONTIBON (Colombia).—Ab motiu de la visita á sostellers, del Ilm. Sr. Herrera, los Salesianos organisaren uno lluhidissima vetllada essent desempenyat por dos nens un bonich dialech escrit expresament per aquell dia.—Jordi Furlan.

SAMPIERDORENA (Génova).—Lo dia 9 de Juliol se celebrá en l' Hospici de Sant Vicens de Paul una notable vetllada, parlantse quel com de nostre esclavitzada patria.—Jacinto Roca.

LA PLATA (Argentina).—En los talleres dels Salesians s' hi representá lo mes de Juny la pesa *Barro y Cristal* notablement representada. En los teatros poquisima cosa.—Just Santos.

LA PAU (Bolivia).—En lo collegi de Don Bosco s' hi posá en escena, lo dia 4 de Maig, lo preciós drama *El hijo generoso*, la hermosa sarzuelita *Brr... ¡que frio!* y la pantomima *Las estatuas vivientes* obras molt aplaudidas.—Ernest Bordas.

ROSARI DE STA. FE.—Lo dia 27 de Maig, s' inauguren los talleres del colegi de Sant Joseph. Per la tarde s' hi celebrá lo sáynete *Mis deudas* que fou en extrem aplaudit.—Lluís Angelon.

PARIS.—En *La Porte Saint Martin* s' hi representá la setmana passada *Le Voyage en Chine* de lo mestre Bazin, que fou molt aplaudit gracias á la bona execució per part dels artistas puig l' obra de si mateixa no es gayre bona.

A la *Comedie Française Les Demaiselles de Saint Cyr* de A. Dumas, pare, comedia no representada desde l' any 1883, fou ben rebuda per part del públich.

Le Sursis de MM. Sylwaine a Gascogne ha alcanst 200 representacions al teatro Nouveantés.

Le Camelot, drama popular estrenat al Theatre de la Republique, fou un éxit de primera alcanst un trionf sos autors.

*****

FOLLIA

Jo 'n sé un cisteller,
prop l' Argenteria,
que 'n fa bons cistells
de jonchs y de vimechs.
Are me 'n fa un
per tu, gaya nina,
per durhi les flors
que cuils cada dia.
En paga jo vu'l
una toya rica,
feta per tas mans
bufones y fines.
Quan me la darás,
(fes que promte sia),
jo la besaré
ple mon cor de ditxa.
Jo 'n sé un cisteller
prop l' Argenteria
anemhi, mon be,
amemhi ma aymia,
veurém lo cistell
que per tú fabrica.

ANTÓN BUBQUETS Y PUNSET

FEBROSENCAS

Encar que t'has llensat en la pendent del vici
ves si soch generós.... t'estimo iguall...
y quant ja ningú 't vullgui, vina á casa,
que en lo fons del meu cor sempre hi cabrás.

***

Penaré tot quan vullguis, reyna meva,
sufriré si tu vols eternament,
mes deixam, per pietat, en tos ulls negres
véuremhi reflectat un sol moment.

SURISENTI.

Lo de sempre

Ella, la reyneta meva,
va dirme boja d'amor;
—Jo t'estimaré sens treva
may te faltará mon cor.
Mirat la lluna com s'alsa
ruenta de dins de'l mar
Si algún jorn jo 't sigues falsa
Ella t'ho sabrá explicar

L'altre jorn cego burlat
per ella... ¡Negra fortuna!
vaig consultar á la lluna
y...! 'l cel estava tapat.

M. ESCRIBI FORTUNY

NOVAS

Lo dia 14 se inaugura a Castellar la llum electrica pera l' alumbrat publich. Passan de 100 las lamparas col·locadas.

* *

Está proxim a sortir un tomet de poesias del celebrat poeta nostre estimat company de Redacció D. Manel Marinelló (A. Llimoner.)

Per alguns antecedents qu'en tenim creyem que resulta a superior.

* *

Haventse agotat lo numero anterior per complet y desitjant facilitar als nostres favoreixedors que puguin completar la obra *Don Joan de Serrallonga*, hem fet un segon tiratge del primer folletí de dita obra que se trova a la venta en aquesta administració a preu de quinze céntims.

* *

El valent periodich regionalista de Alcañiz, *El Eco del Guadalupe*, ha publicat, traduhit al castellá, la crónica de nostre company A. Llimoner corresponent al número 289 de nostra revista. La Crónica va acompanyada d'uns comentaris molt sabrosos.

Donem las mes expresivas mercés al *Eco del Guadalupe* al temps que l'an mem a fer campanya regionalista a Aragón. Aixis ens convé a tots.

* *

Diurne passat va tenir lloch al *Ateneo Obrero* d'aqueixa capital la festa del repartiment de premis als alumnos del curs prop passat. Presidi el Sr. Coll y Pujol y lo que mes sobresurti de la festa sigueren els discursos del professor de la casa Sr. Ribas y del alumno Sr. Casals.

El Sr. Coll y Pujol pronunciá també un petit discurs enaltint la obra del *Ateneo Obrero* qu' es un verdader centre de instrucció pels jornalers.

Al vespre va celebrarse per complement un alluhida vetllada literari musical.

* *

El dissapte de la setmana vinent, dia 11, en lo local de la societat Floridor carrer de Tantarantana, la companyia de declamació catalana La Regional de la qual tinch l' honor d' esser director, donará una funció qual programa tinch l' honor d' encabessarlo ab la comedia ó capritxo del simpatic Sr. Ximeno, *Dos Aixelebrats* y a continuació el drama *Digna de Deu*.

Auy no puch esserli mes extens y donantli gracias infinitas, quedo de vosté afín. S. S. —J. S. V.

* *

JARDI ESPANYOL.—Ab un ple a vessar lo divendres de la setmana pasada celebrá son benefici la simpática tíula còmica Sra. Elena Tani ab las xistosas obras *Un matrimonio fra due donne*, *El monaquillo*, y *El Polichinela*, en las que lluhí sa molta gracia, alcansant molts aplausos junt ab sa germana y ls Srs. Grossi, Petrucci, Galliano y demés artistes.

Lo numerós públich li tributá una verdadera ovació, mostra de las molts simpatias que la beneficiada conta en aquesta ciutat.

* *

CASINO «LA AURORA MARTINENSE».—Disapte passat tingué lloch una escullida funció pel tant aplaudit rey

de els prestidigitadors y concertista de violi, D. Manuel Infantes, que sigué molt aplaudit per la novetat y llageyressa ab tots los jochs que presentá especialment ab la pluja de duros. Acompanyat al piano pel profesor Sr. Moncalp, tocá unas cuantas pesas del seu repertori que per la afinació y al bon gust, sigueren molt aplaudidas per la distinguida concurrencia que y había. Está en estudi per la secció de aficionados d' aquet casino las obras, *En el seno de la muerte* y *Gos y Gat* baix la direcció del aplaudit primer actor D. Miguel Rojas (*Enrique*).—J. B.

* *

CASINO COLON (Sant Martí de Provensals).—Hermosa y agradable fou per cert la vetlla pasada diurne a la nit en aquest casino. Inmillorable sigué la execució donada a *La Aldea de San Lorenzo* y aixis ho compregué la escullida concurrencia que assistí a la festa que no feu mes que aplaudir tota la nit plena d' entusiasme de irant. Las señoras Mas, Soler, Freixas y sobre tot la nena Monserrat Torres agradaren molt, igualment que ls Srs. Mas, Guixer, Mauré, Botey y Rodé que estigueren inimitables.

Digne d' aplauso es el Sr. Mas, aquest jove actor que vegerem un dia deixepre del reputat Sr. Rojas y a qui avuy admirem son talent, per presentarnos obras tant difícils d' interpretar com son la representada diurne passat y *El Registro de la policia* que poch fa possá en escena en aquesta mateixa Associació. Lo triomf alcansat al surtir ayros de tant perillosa empresa no pot menós que esser reconegut per tothom y no ns estranyaria gens que ls rumors que corren de que anirá al costat del Sr. Tutau al obrir sas portas lo teatro Principal, se confirmessin.

Al donar aquest pas, si com creyem arriba a donarse, no podem menos de felicitar de tot cor al Sr. Mas, y ferli present que ab la constancia y l' estudi molts han vingut a ser una de las glories de nostre teatro Catalá.

* *

CIRCO TRADICIONALISTA (Sant Martí de Provensals).—Al reanudar se truan altre cop las representacions suspensas alguns dias, haventse de resultas modificat la companyia d' aficionados que desde avuy dirigirá lo aixirit jove D. Casimiro Alda. Per aquest vespre y demá a la tarde hi ha anunciat los dramas *Catalunya* y *Cor de roca* y el juguete *D. Simon Guipart*, ademés, las pantomimas *El hijo cruel* y *Los Trabucayres* que dos companyias d' aquest género representarán.—T.

* *

LA COLLA «APATS Y LLETRES».—Nos ha remés una invitació pera assistir al sopá que ha de celebrarse aquesta nit a ca l' Estevet, ab motiu de la surtida del tomters de la Biblioteca.

* *

13 ANTIFATALISTAS.—La nit del 22 del passat mes, va posarse en escena en aquesta Societat, lo preciós drama *Muralla de ferro* desemnyat per la simpática senyoreta Fuentes, senyors Recasens, Torrens, Ferrer (Joseph) y distinginsi de debó los senyors Vergés y Mestres, ab los papers de Enrich y Esteve.

Diurne prop passat se celebrá lo benefici del jove actor D. Enrich Vergés, posán ab escena lo drama *El prólogo de un drama*, la comedia *Un benefici del cabás* y la sarsuela *Lo somni de l' Ignocencia*, ditas obras foren desemnyadas ab molt acert per las senyoretas Agramonte, Esterri, junt ab los senyors Perez, Vergés, Lamich, Torrens, Ferrer (Joseph) y especialment en la sarsuela los senyors Gumá y Leonart ab los papers de Palaudaria y Ernesto.—J. B. P.

* *

SOCIETAT FOMENT RECREATIU DEL INSTITUT (Teatro Olimpo).—Diumenge a la nit tindrà lloch en aquesta Societat un lluit ball de orquesta quin programa correrà a carrech del mestre D. Francesch Di cabo.

Lo local estarà elegantment adornat obsequiantse al bello sexo ab uns bonichs *Bouquets*.

Lo dia 12 inauguració de las funcions teatrals, se posa y en escena, baix la direcció de D. Antoni Roca, lo magnífich drama catalá en 3 actes original de D. Angel Gimera titulat *Terra Baixa*.

* *

CENTRO DEMOCRÁTICO DE FOMENTO Y RECREO DE LA IZQUIERDA DEL ENSANCHE.—Lo diumenge passat, devan de numerosa y distingida concurrencia, s' posá en escena en aquesta Societat, las xistosos obras *El Conde de la tumba*, *Sense argument*, y *Me conviene esta mujer*, en las que hi escoltaren forts y merescuts aplausos la Srta. Buxadó, y 'ls Srs. Crespo, Coll, Vigo, Sabaté, Vi-lardebó y Crespo.

* *

CRACIA, Societat de l Lluisos.—En aquesta Societat tingueren lloch ab motiu de celebrarse la Festa Major de aquesta ex-villa los dias 15 y 16 del present dos escullidísimas funcions.

Lo dia 15 estreno de la comedia del inmortal Pitarra *OR!* que va ser interpretada molt-be.

La funció acabá ab *Los Grills de las Sevas*.

Lo dia 16 posaren en escena la sarsuela catalana en dos actes *La festa del barri* que tirgué per part dels joves que la represtaren una execució acabada.

CORRESPONDENCIA (*)

Gayarreta. La idea es bonica, pero la forma no va.—*Pere A. y C.*—*Sant Hipolit de V.* Lo mateix li dich.—*Noy de Palla.* No serveix.—*Joseph A. Giral.*—*Sabadell.* ¿Vol saber lo preu d'un semestre?... Dobl las dos pesetas d'els tres mesos y disposi.—*M. P. B.* Gracias per sa resolució, pero 'l treball es impublicable.—*J. Puera.* Llástima que la versificació no correspongui al seu bon desitj.—*J. S. Oliveras.* Lo segon cantar aniria si casers fos catalá.—*Joan Gispert.* La versificació té bastanta soltura pero la idea es pobra. Envihi altres treballs.—*F. Quintana y Bosch.* Resulta impublicable per exces de deliri.—*A. Pallejá.* Crech que 'ls lectors no hi trovarian el compte.—*S. Carmé.*—*Tarrassa.*—Aquest cop no ha pogut ser. Segueixi enviant noticias y gracias per ende-

vant.—*B. Pruna.*—La priu iera anirá. Las otras son poca cosa.—*Delí Brezs.* Anirá un poc retocada.—*J. Masó.* Anirá la targeta.—*Mata Plogas.* Trovo que ja n'hi ha prou d'aquest assumpto.—*J. Pons Caballé.* Li dich lo mateix qu'al Sr. *J. Puera.*—*Enrich Gorchs.* Es molt defec-tuosa, si be demostra condicions. Segueixi escribint.—*C. Martí.*—*Habana.*—Dispensi pero al públich no li interes-saria. Si ho creu oportú ho entregarem als de la *Colla.*—*R. N.*—Si publiquessim son treball, no's faria esperar un se-gón desterro.—*R. A. B.* Es molt desigual.—*Maria Gla-cen.*—Lo mateix li dich.—*S. Borravia.*—*Massa frioleras.* Envihi cosas de mes bulto.—*R. Alonso.*—*Habana.*—Está bé xicot. Espero que repetirás.—*Salvador Salvat.*—Es incorrecte.—*Cap gros.* La solució no resulta; repasi'ho.—*El Tintoré.* Anirá.—*M. Argimón.* Es mansoy; pero envihi que vosté te condicions.—*Pau Pitochs.* Repásilla y veurá que té algunas assonancias seguidas. Adxerteixi també qu'l «romans» en graves resulta més, quant'ls lliures son aguts.—*Joaquim Bemis.* Serveix la combinació.—*Un sabí retirat.*—Idem la targeta.—*Cunillet.* May cap conillet ha escrit lo que vosté envia. Adverteixi qu'ab tot no ho pu-blicariam perque no es propi d'aquesta publicació.—*S. Novell.* Está bé.—*I. Soldervila.* No serveix.—*A. Marqués.* Dispensi pero no pot ser. Es bastant incorrecte.—*Almesc-lla.*—*Fluixaja.*—*Vicentó.* No tinc pressent 'l article. La poesia es mansoya.—*Un modernista llumanera.* L'acrós-tich estrellat no resulta.—*J. Gispert.* Está mal versificat.

(*) Critica y consulta gratuita sobre assumptos literaris.

Joseph Burgas (Mayet)

INTIMAS

VULGARS

UNA pesseta

Barcelona, 1897

Se ven en aquesta administració

EN PREPARACIÓ

Lo segon suplement literari de **LO TEATRO REGIONAL**

surtirá lo 1.er d' Octubre

DEU CÉNTIMS

Per caracterisarse los
llapis

FORTON

són los millors

Preu: 3 pesetas